

LÀ THỦ XUAN

PHAN-KHOI trong LO-AU

BAN PHU-TRACH

"Viết cam nghi" từ nó đã là chủ quan rồi, do đó những sự việc trình bày sau đây nếu có thiên lệch xin được khiến trách để đăng vào lá thư sau.

1- Chuyện bên nhà : Tin tức thu lượm từ trước đến nay cho thấy:

- Chưa có cảnh trợ tở thay, nhân viên tở cấp chỉ huy, bạn bè tở nhau trong tập thể CC. mặc dù CS. khuyến khích.
- Chưa có một anh Công-chánh "thuyền nhân" nào thân thiện sự trở mặt của anh em hay nhân-viên thuộc cấp.
- Có những anh CC. nam từ ba bốn năm, CS. bao khai có tội sẽ được tha. Các anh van nhất định không nhận hạnh Công-Chánh là có tội dù có tha hay không cũng mặc.
- Các anh em đồng lớp hàng nam tụ tập ở quán cóc Chợ-cu Saigon để dưa rau một bữa nhỏ lại "Nguy thời .... tử-do ấy".
- Những anh Công-Chánh (chuyên viên thủ thiết) trước kia được biết là "CS. nam vụng" nay lại từ từ lo lắng cho anh em, ít nhất cũng trong khả năng của họ. Đó là truyền thông của tập-thể Công-Chánh mà ta phải từ-hào là khó tìm được ở những nơi khác. Tuy nhiên, trong cái xa-hội mà con phải tở cha, vợ phải tở chồng thì truyền thông này sẽ tồn tại được bao lâu ?

2- Chuyện bên này :

- Lá thư Ai-hữu hôm nay được 5 tuổi.
- Lá thư đầu tiên như một thông-cáo vài ba trang với danh sách vài chục anh em; lá thư kỳ này dày gần 80 trang, danh sách địa-chỉ trên 250 người.
- Tình hình tại chánh trời sụt bất thường, đến lá thư số 13 là cạn hết. Ông Tạ-Huyền viết thư kêu gọi ủng-ho để tiếp-tục các lá thư kế. Có trên 150 anh đáp ứng ngay. Một số khác vẫn tiếp tục.

Trích vài đoạn trong các thư kỳ này :

- Gửi kỳ này \$5. vì chưa được việc làm !
- Tao gửi mày \$10. thôi; moi tới con .... ngheo làm !
- Đây là bài của tôi xin anh đăng vào lá thư nếu được. Tiền ủng-ho tôi sẽ gửi sau khi tại-chánh cho phép.

- Tôi còn thiếu là thủ số ... số .... thì đủ bỏ. Cho muốn để Photocopy.

Các sự việc trên cho thấy tình nghĩa keo sơn giữa chúng ta còn mạnh-liệt và cho tới nay ai cũng nhận là thủ là giấy liên lạc độc nhất và cần-thiết. Tuy nhiên dựa vào qua khứ và hiện tại huy-hoang đó mà tin tưởng ở tương-lai thì qua là một lam lạc tại hại (có lẽ chúng ta quá bi-quan vì đã tình lam một lam như vậy rồi, đến nói bỏ nhà bỏ của, bỏ cha mẹ anh em, đi bỏ vợ nói xử người).

Do đó chúng tôi xin phân tách các ưu-khuyết điểm đã qua và đề nghị một quan niệm chung đối với là thủ để giữ nó được bền vững.

A- Ưu-khuyết điểm.

- Là thủ không có ban biên-tập nhất định, ai gửi là đang này, hay dở cũng dang; tin tức không phối-kiểm được. (Tiền đây, xin lỗi về các tin tức sai lạc liên quan đến một số anh em trong các thủ vừa qua). Do đó là thủ có thể nói là cả một tổng-hợp Engineering News Record, Playboy, Newsweeks ...v...v... Au đó cũng là một sắc thái của một giới không thể sắp vào hàng sĩ, nông, công, thương, binh hay nghe-sĩ.

- Đọc-gia chỉ thích những bài đáp ứng nhu-cầu nhất thời của họ. Các báo-lao thích ký-niệm xa xưa, chơi chữ ....; Xon xon thích làm ăn lớn chuyện, chanh-chanh em, choai choai thi thi củ, học nghề, lạng nhạng; các bạn mới đến thi dinh-củ, tìm việc ...v...v... Do đó các bài tập lục không làm đảo đáp ứng được nhu cầu của anh em.

- Là thủ song chết không ai có mặc cảm trách nhiệm. Ban phụ-trách chỉ nhận bài, in, gởi đi, tính số; người viết thì làm công chưa vì bôn-phận tại-chanh đã lo đầy đủ như tất cả mọi người (các anh viết bài đều đồng tiền trên mức trung bình); đọc-gia thì quan-niệm đồng tiền mong được đọc cái gì hữu-ích, nếu "như thế này mai thì: ANH ĐƯƠNG ANH TÔI ĐƯƠNG TÔI VẬY".

Các sự-kiện ngấm ngấm trên đây nếu không được nói lên e một vài bài nữa là thủ sẽ không còn phương tiện để hoạt động.

B- Đề nghị.

Về phía đọc-gia: Phải xem là thủ như một sợi giây liên-lạc tình thân giữa anh em với nhau mà thôi. Được danh sách bạn bè là đang đồng tiền bắt gạo rồi. Thêm được tin tức bạn bè càng quý. Các bài phụ-lục khác nếu không người được cung nên (TRẦN TRUNG B)